

Az elmúlt tél hazai meteorészlelései

A 2021. december 1-e és 2022. február 28-a közötti három hónap nagyobb meteorrajjai közül a december 19-i telihold zavarta az öt nappal előbbi 004 GEM (és a három nappal későbbi 015 URS) raj megfigyelhetőségét. Viszont a január 2-i újhold segítette a 010 QUA meteorraj láthatóságát. A hazai észlelők ott voltak a vártan!

A Geminidák maximumát 2021. december 14-én reggel 8 órára jelezte az IMO (International Meteor Organization = Nemzetközi Meteoros Szervezet). Mivel a raj nem röviden jelentkezik, így a december 13/14-e egész éjjele is alkalmas lett volna. A radiáns már előző este felkelt és reggelre magasra jutott. Az észlelési ablak a hajnali 2-kor bekövetkező holdnyugta és a 6 óra körüli kezdődő világosodás közé esett. Voltak, akik nem bíztak az időjárásában és korábban próbálkoztak a geminidázással.

Martin Ferenc már december 7/8-án éjjel a ködréteg fölé emelkedett. „A december közepi Geminidák megfigyelését az időjárás alaposan megnehezíti, ugyanis a hideg mellett rendszeresen felhős az ég, vagy köd alakul ki. 2021 decembere is felhős, ködös idővel indult, de az előrejelzés 7-éről 8-ára virradó éjszakára tisztább eget jósolt, még csak enyhe mínuszokkal. Bár ez még majdnem egy héttel a maximum előtt volt, mivel az utána következő hétre teljesen borult időt jósoltak, megragadtam az alkalmat. A Prédikálószelekről (Visegrádi-hegység) a Duna kanyarulatával terveztem fotózni a csillaghullást, ami a legközelebbi parkolótól (Királykunyhó vadászház) másfél-két óra túra-tempóban, de a hóban gyalogolva, és fotózva meg-megállva ez egy kicsit tovább tartott. A holdmentes éjszaka ellenére a hó ragyogott, jól lehetett látni az utat és az erdőt lámpa nélkül is. A kilátóba érve állványra rögzítettem a fényképezőgépet és elindítottam rajta a time-lapse-hez való fotókat. Közben megfőztem és megettem

a vacsorám, és előkészítettem fekhelyem, ugyanis a kocsihoz visszamenni messze lett volna, a kilátóban aludtam, a hideg ellenére. Rendszeres (vad)kempingesként már megvolt a téli felszerelésem, amivel $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ -ban is sátraztam már.

A felvétel indítása után egy órával már sajnos teljesen befelhősödött az ég, így leállítottam a fényképezőgépet. A vekkert felhúztam két órával későbbre, és aludni tértem, remélve, hogy addig is tisztul. Két óra múlva szerencsére teljesen kitisztult, így újraindítottam a fotózást, én pedig visszafeküdtem, a következő ébresztőt napkelte előtt egy órára állítva. A vekerre nagy nehezen fel is keltem, vacogva kikászálódva a hidegbe. Amíg aludtam, a fényképezőgép még két és fél órán át készítette a képeket, amíg az akku le nem merült; és szerencsére már végig tiszta maradt az idő. Hullócsillagot viszont csak kettőt sikerült elkapni.”

December 12/13-án Kötél László székesfehérvári észlelőnk kitelepült Polgárdi és Kisláng közé. 23:47 és 03:45 UT között, azaz csaknem négy órán át vizuálisan meteorozott egymaga. Felhőzet nem volt. A szabadszemes határmagnitúdó kezdetben 5,0–5,5 volt, ez később 4,0–4,5 magnitúdóra romlott.

23:47-00:37-ig 17, 00:43-00:58-ig 14, 01:01-01:31-ig 13, 01:50-02:20-ig 11, 02:30-03:00-ig 11, és 03:15-03:45-ig 14 Geminidát látott. Azaz összesen 80 rajmeteort jegyzett fel. Ehhez képest kevés, csak 16 volt a másféle meteor (SPO 5, DLM 5, MON 2, COM 2, ANT 2). „Tepliczky István velem tartott, de ő nem jegyzetelt, csak »örömeszlelést« végzett az elején. A szünetek az időközök között két dolognak tudhatóak be: egyrészt a hideg miatt néha fel kellett állnom, és sétálni egyet; másrészt a nyakam is elfáradt egy-egy időköz végére. Ezen időszakok alatt is láttam meteorokat, de pontos azonosításuk nem volt lehetséges.; A 02:30 UT után leg-

alább három esetben előfordult, hogy három Geminida gyors egymásutánban, néhány másodpercen belül érkezett, és nagyjából párhuzamos útvonalakon haladtak, maximum néhány fok eltéréssel az égterületen.”

December 12/13-án Tepliczky István HUMOB nevű tatai videometeoros kamerarendszere egész éjszaka, vagyis 13 órán keresztül működött. A rendszer automatikus kiértékelése szerint a következő meteorrajok tagjait detektálta: 190 GEM, 20 ANT, 17 MON, 5 HYD, 2 COM, vagyis összesen 234 meteor került képbe.

A 2021. december 12-i 22:43-as Geminida tűzgömb Becsehely (Canis Minor Csillagvizsgáló) HUBEC kameráján. A meteor pontosan a Castor felől jött

December 13/14-én az ország nagy részét felhő vagy köd borította, csak néhány magas hegységünk teteje lógott ki ezekből. Kötél László most a Mátrába utazott. Mátraszentlászlóról, 840 méter magasban észlelt 00:39 és 04:42 UT között, azaz négy órán át. A magasság ellenére a szabadszemes határ csak 4,0 és 5,0 magnitúdó között volt a zenitben. Ennek okai: „A Hold az első másfél órában zavaró volt a nyugati horizonton. Szintén zavaró volt, hogy a közelünkben egész éjszaka hóágyúk működtek, valamint fényes lámpákkal világították meg a sípályát. Más zavaró fények (karácsonyi díszkivilágítás) is voltak. A hóágyúk permetéből néha mi is kaptunk egy kicsit. 02:20 után autókkal további Geminida-észlelők érkeztek, akik egyrészt laikusok voltak, másrészt fotósok. Időnként ők is zavaró tevékenység-

get folytattak, amikor világítottak. A sípályá alkalmazottai is néha mászkáltak autóikkal, azokban a másodpercekben sosem látszott semmi az égből.

00:30-01:25-ig 41, 01:50-02:51-ig 37, 02:51-04:05-ig 28 és 04:08-04:42-ig 22 Geminidát észlelt, összesen 128-at. Ehhez képest csekély, csak 17 volt a másféle meteor (SPO 3, DLM 6, COM 3, ANT 3 és 2 HYD, azaz Sigma Hydrida). „Tepliczky István ismét velem tartott, sőt ő mutatta meg ezt az észlelőhelyet. Ezúttal sem jegyzetelt, viszont segített az olyan meteorok rögzítésében, amikor valamiért nem tudtam odafigyelni az égterületemre.” – írta Kötél László.

December 13/14-én Martin Ferenc ismét egy éjszakát töltött a szabad ég alatt, ezúttal Galyatetőt választotta. „December 13-án felkerekedtem, ez alkalommal a mátrai Galyakilátót megcélozva, ahonnan a Perseidákat is többször fotóztam már. Itt már egy kicsit hidegebb volt, amit este egy kis szél is tetézett. Amint naplemente után elég sötét lett – már amennyire a magasán járó, 76%-os Hold engedte – nekikezdtem a fotózásnak, de fokozatosan felhősíkok jelentek meg, a legvastagabb éppen felettem. Emiatt egy órányi felvétellel leállítottam a fényképezőgépet, és levonultam a kilátóból a kocsihoz, ahol aludtam néhány órát, várva a tisztább időt, és hogy a Hold alacsonyabbra kerüljön. Éjfélkor tiszta égre ébredtem, így újra felmentem a kilátóba; mivel mások is jöttek-mentek, nem mertem magára hagyni a kocsim árával vetekedő felszerelést. Vittem fel egy hálósádot és derekáljat, és begubóztam egy szélvédett sarokba, onnan néztem én is a műsort. Műsor pedig volt, főleg, miután a Hold is lenyugodott: ilyen sűrű csilaghullást még nem láttam, néha ugyanazon az égtájon másodpercenként követték egymást a meteorok. Néhány kisebb tűzgömböt is láttam, igaz, ezek többnyire elkerülték az általam fotózott irányt. A látvány másokat is felcsalt a kilátóba, ez sajnos azzal járt, hogy a rácozat beremegeése miatt időnként le kellett állítanom a felvételt. Bár eredetileg csak néhány órát terveztem maradni, végül a napkeltét is a kilátóból fotóztam, és csak

meteor

utána indultam tovább.” A Meteor februári számában A hónap képe lett Martin Ferenc egyik Geminida-felvétele. Gucsik Bence is a Mátra-hegységet választotta december 13/14-én. „Az előrejelzett maximumot szaktársammal a mátraszentistváni sípark parkolójából terveztük észlelni, és én fotózni. Úgy terveztük, hogy a Hold horizont alá süllyedése, azaz 01:15 tájára érünk fel, ez sikerült is. A parkolóban talákoztunk Tepliczky Istvánnal és Kötél Lászlóval, akik vizuálisan észleltek, és már jóval előttünk fent voltak. Gyorsan kipakoltam a gépemet és fotózni kezdtem a DNY-i égboltot.

Az időnk végig tökéletes volt, egyáltalán nem volt felhő az égen. Nagyon nagy hideg volt, de majdnem szélmentesen, ami nagy áldás, ha órákig kint ácsorog az ember. A legszebb potyogás az emlékeim és a fotóim tanúsága szerint a fotózás kezdete után (tehát kb. 01:20 és 01:50 UT) között volt, ekkor hullott számos -1 magnitúdós geminida, ami rajta van a képeken.

Az éjszaka csúcspontja egy gyönyörű, -5^m körüli Geminida tűzgömb volt a DK-i égen 02:45 UT-kor. Erős kékeszöld színben hasított végig a délkeleti égen, halvány és rövid, narancsos színű csóvát húzva maga után. Nem sikerült lefotóznom, a kamerám pont nem arra nézett.

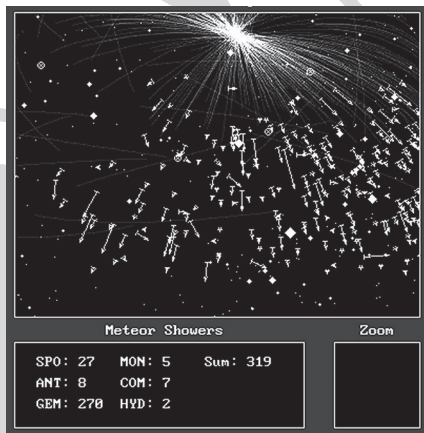
A hullás intenzitása erősen fluktuált. A Perseidákhoz hasonlóan a Geminidák is hullámokban érkeznek. Erősen csomósodtak is, többször voltak egymás mellett párhuzamosan, egyszerre feltűnő rajtagok, és jellemző volt az is, hogy 3–5 rajtag egymást követően 15 másodperc alatt pottyán, majd utána semmi nem jön percekig.

A második legjobb tűzgömb 04:04 UT-kor hullott majdnem ugyanott, mint az első, és majdnem olyan látványos is volt. Én a kocsiból láttam, ahol épp melegedtem, Tepliczkyék a szabad ég alatt. Ennek a nagy része megvan fotón.

A legszebb fotózott Geminidám 04:33 UT-kor hullott viszonylag alacsonyan a horizont felett. -4^m körüli lehetett és szerencsére megvan az egész. Ezt csak én láttam.

Napkelte előtt nagyon erős állatövi fényt

láttunk, ennek megjelenésével egyidejűleg újra szaporodni kezdtek a Geminidák, de igazán fényes már nem akadt közöttük. Nagyjából 05:05 UT-ig tudtunk észlelni és fotózni, ami azt jelenti, hogy valamivel több mint 3,5 órát voltam géppel ég alatt. Összesen 41 meteorot fotóztam. Mennyiségre nagyjából ugyanannyi hullott, mint tavaly, de a fényesek aránylag ritkábbak voltak idén. Ahogy olvastam, ez a megfigyelésem eléggé egybevág más észlelőkével, akik szintén erősen hiányolták a tűzgömböket.”

A Geminidák meteorraj jelentkezése 2021. december 13/14-én éjjelen, Jónás Károly HUSOR-2 (Budapest, Soroksár) videometeoros kamerájával. Az éjszaka folyamán összesen 319 meteor hullott, ebből 270 Geminida. Jól kirajzolódik a raj kisugárzási pontja (radiánsa)

Kárpáti Ádám egy másik hegyről, a Dobogókőről észlelt: „Már sötétben értem föl, a Pilis magasabban fekvő részein igazi téli idő fogadott, hótakaróval és jeges utakkal. Megfigyelőhelyként a kilátópontot választottam. Közvetlen fényektől mentes, az északi irányba tökéletes kilátással. Ráadásul arra volt a legsötétebb az égbolt. Megérkezésemmkor már potyogtak a meteorok, így hamar elkezdtem a megfigyelést. A levegő párás volt, a holdfény erősen zavart. Ezeknek köszönhetően a Dunakanyar egészen varázslatos látványt nyújtott! Az este

folyamán meglepően sokan jöttek fel a kilátóhoz gyönyörködni a tájban.

A határfényesség az észlelés első felében 4,9 magnitúdó volt, a Hold lenyugvása után sokat javult az ég állapota. Tízperces időablakokban számoltam a meteorokat, rövid szünetekkel. Összesen 4 órányi megfigyelést végeztem. Az első órában 42 db, a második órában 57 db, a harmadik órában 73 db, a negyedikben 82 db Geminidát számoltam. A megfigyelést átmeneti felhősödés is zavarta, de a fényesebb meteorok gond nélkül látszóttak a felhőkön át is. Az éjszaka során egyéb áramlatok is szórták a meteorokat. Azonosítottam néhány Ursidát. Több fényes meteor érkezett a Leo nyugati része felől, talán Alfa Leonidák lehettek. Az észlelés időtartama alatt összesen 254 db Geminidát jegyeztem föl. Igazán fényes meteor kevés volt, a legfényesebb az észlelés befejezése után egy -3 magnitúdós rajmeteor volt. Terveim szerint világosodásig észleltem volna, ám a hideg győzött, így hamarabb befejeztem a megfigyelést. Mindent összevetve, nagyon szép hullást láttam, ami bőven megérte a kényelmetlenségeket!”

December 13/14-e hajnalán Farkas Ernő Fóton települt ki a Geminidák vizuális észlelésére. A nézelődése déli és nyugati irányban, horizont és zenit között történt. A határmagnitúdó 4,2-5,3 közötti volt, a pára- és ködfoltok miatt. 02:30-03:00-ig 14 darab meteor: -2, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 1, 2, 2, 3, 3, 3, 3 fényesek.; 03:00-03:30-ig kávészünet.; 03:30-04:30-ig 14 darab: -2,-1,-1, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 2, 2, 3, 3, 3, 3 fényesek.; 04:40-05:00-ig kávészünet.; 05:00-06:20-ig 9 darab: -8,-4,-1, 0, 0, 0, 1, 1, 2 fényesek. A meteorok színe kékesfehér, a tűzgömb fehéres-zöld-kékesfehér volt. Öt meteorot sikerült lefényképezni. Sajnos a -8-as tűzgömböt nem.

December 14-én hajnalban Landy-Gyebnár Mónika Veszprémből Veszprémfajszt határába ment. „Eléggé vacak körülmények közepette, de sikerült egy darabot kiharapni a Geminidák nagy tartójából. A Veszprémfajszt melletti Baláca egykori római villája, ma múzeum parkolójából fotóztam, ahol viszonylag jó ég van, és közel is van

Veszprémhez, és éjjel relatíve kicsi a forgalom az úton. Szerencsére a villával szemközti tanyán csak egy kis karácsonyi díszvilágítás volt, meg egy nem közvetlenül kifelé világító kis lámpa a kocsibeállónál, így ez se zavarta a fotózást. A veszprémi fényszennyezés a hátam mögött volt, ráadásul az az égrész volt szinte végig felhős, így azt hiszem, nem vesztettem semmit, hogy nem 3 kamerát hoztam ki.

01:30-tól 05:20-ig voltam kinn. Sajnos felhőátvonulások, +2 fokos hőmérséklet és erős szél (ez a hely szélcsatorna, ezzel már többször sikerült találkoznom) nehezítették a helyzetet, de még így is voltak viszonylag felhőmentes időszakok, ez persze nem mindig esett egybe azzal, ahogy a Geminidák jöttek, csomósodva, ahogy illik. A szél annyiban volt akadály, hogy sokszor az égre se tudtam felnézni miatta, mert szétfújta a fejemet, és csorgott a könny a szememből, ami miatt semmit se láttam, így leginkább a szélnek kb. háttal lestem csak, ahogy a kapucni alól ki lehetett látni. Igazán nagy fényességű meteor nem volt, néhány szebbet láttam, de -2 körül volt a legfényesebb, ami egészben megvan (nem felhőbe esett). Az átlag fényesség +2 körül járt, ezek fotón nem túl jelentős nyomot hagynak ugyan, de a mennyiséggel nem volt hiba. A két géppel közel három óra alatt 99 Geminidát sikerült megcsípnem, ami mennyiségben kellemesnek mondható, ám nagyon hiányoztak azok, amelyekért szeretni szoktuk ezt a rajt. A fotókból kompozitot most nem készítettem, mivel a vonuló felhők miatt képtelenség lenne csalás nélkülül összehozni.” A kamera típusa Nikon D5300 volt.

Tepliczky István a december 13/14-i éjszaka számszaki eredményeit összesítette a <http://videometeor.hu> oldalról. „Az elérhető 17 kamerából sajnos mindössze 6 dolgozik (rendszeresen), az ezek által rögzített darabszámok a következők voltak: HUSUL (Sülysáp): 281 esemény (végig derült); HUAGO (Agostyán): 230 esemény (végig derült); HUFUL (Fülöpszállás): 223 esemény (végig derült); HUMOB (Tata): 199 esemény (befelhősödött); HUSOR (Bp.-Soroksár):

meteor

181 esemény (befelhősödött); HUSOR2 (Budapest-Soroksár): 181 esemény (befelhősödött).

Az éjszaka hőse egyértelműen a sülysápi, amúgy technikailag nem túl korszerű, azonban meglehetősen alacsonyra (a Polaris magassága alá) tekintő kamera. Az alacsonyan is tiszta légkörnek köszönhetően rekordszámú, a horizont közelében (azaz nagy távolságban) feltűnő rajmeteort rögzített!"

A legszebb hazai Geminida-fotók közül kettőt mutatunk be a színes képmellékletben.

Az IMO-hoz érkezett észlelések segítenek megérteni, hogy mi történt világszerte. 33 észlelő 2868 Geminida meteort küldött be. A maximum december 14-én 04:01–04:50 UT között következett be (az előrejelzéshez képest 4 órával korábban), a csúc 128 ZHR-nél volt. 100 feletti ZHR 13-án 21:49-től 14-én 10:44-ig jelentkezett. Vagyis a meteorraj megbízhatóan hozta formáját!

A decemberből január lett, a 2021-ből 2022. A Quadrantida (QUA, a „Quadrans Muralis”, azaz Falikvadráns egykori csillagképből kisugárzó) meteorraj maximumát 2022. január 3-án 20:40 UT-ra jelezte előre az IMO, éspedig 120 ZHR-re. Ez az este és az egész éjszaka holdtalan volt.

Már este is több helyen próbálkoztak. Lovasberényben, az MCSE Csillagtanján Quadrantida-ügyeletet tartottak. Micsker Attila ennyit írhatott 18:17-kor: „Háromnegyed óra alatt hárman 2 darab Quadrantidát láttunk. Maximum 20–25%-os derült ég volt, a végére teljesen beborult.” Budapestről (Kerepesről) Kiss Péter véletlenül látott egy rajmeteort 18:15 körül. „–2 magnitúdós, nagyon lassú (minimum 4 másodperces), hosszú, fehér meteor volt a Piscesből a Cetusba pont egy fél égnyi derült folt közepén.” Kiss Szabolcs is küzdött a felhőzettel: „16:50 UT és 17:35 UT között figyeltem az eget Tápiószecséről. A megfigyelés alatt a főleg a Cas és a Per térségét néztem és ott láttam egy +3 magnitúdós Quadrantida meteort, ami a radiáns irányából jött. Később láttam még egy fényesebb

meteort is, de az pont az ellenkező irányba haladt. A megfigyelést az időszak kezépen 5–10 percre a vonuló felhőzet nehezítette, amikor csak felhőlyukakon keresztül lehetett csillagokat látni. A rádiós aktivitás alakulását utólag megnézve látszott, hogy ekkor már csökkent a meteorok óránkénti darabszáma, így nem csoda, hogy nem láttam többet. 01:05 UT-kor ismét magasabb volt a rádiós aktivitás, ezért kimentem megnézni az égboltot, de Tápiószecsőn ekkor teljesen felhős volt az ég.”

Tepliczky István egész éjjel figyelte a rádiómeteoros helyzetet. 3-án délután 15:39-kor még biztató felhívást tett közzé „A Quadrantidák meteorhullása jól hallhatóan megkezdődött. Minthogy az ország egy csomó részén kiderült kicsit az ég, érdemes kiszaladni az alkonyatban, és megnézni, mit lehetne vizuálisan is látni belőle!” 18:46-kor már kevésbé volt derülátó: „A rádiós aktivitás (is) eléggé csökkent, de még bőven az »alapjárat« fölött van. A radiáns jól lement, de az is lehet, hogy ennyi volt a fő időszak? Jó pár korábbi évben 4–6 órányi volt a nagy mennyiségű jelentkezés. Lehet, hogy később kicsit feleled még az aktivitás.” Másnap délelőtt 10:30-kor már így értékelt: „Hajnaltájt történt még egy növekmény a rádiós meteoraktivásban, nagyjából a délutánihoz hasonló mértékű csúccsal. Ennek lehet valós fizikai (raj-sűrűségi) oka, de belejátszhatott a radiáns horizont feletti magasságának változása. A rádiós adatok nem feltétlenül állnak szoros korrelációban a vizuális darabszámokkal, de elképzelhető, hogy alkalmas ég esetén azért szép hullást láthattunk volna hajnaltájt.” Szerencsés volt, akinek hajnalban jó ege lett!

Keszthelyi Sándor Bucsú községben a kertje közepére többször ült ki meteorozni 3-án este. Besötétedéskor az ég harmada volt felhőtlen és a felhőzet mozgott, bármi megtörténhetett. 16:30–17:30-ig nézte az éppen felhőmentes égrészeket. 1 óra alatt 2 rajmeteort látott, végül beborult. Kényszerűségből szünetet tartott. Félóránként kinézett, de a felhőzet teljes volt, csillag nem látszott. Közben nézte a meteorológiai műholdképeket is.

A felhőzet az egész Dunántúlt beborította. A felhőzet ugyan mozgott, de folyamatos utánpótlása volt hosszan elnyúlva nyugat felé, egészen az Atlanti-óceánig. Mászol sem volt jó ég és máshol sem volt meteor. Bucsuban remény sem volt a jó égére és a meteorzapor figyelésének folytatására. 22 órákor (ruhástól) lefeküdt aludni.

02:00 UT-kor magától felébredt. Az ablakon kitekintve csillagokat látott. Kirohant az udvarra: az ég tele csillagokkal! 02:09-kor már a kert közepén ült kipárnázott székében. „Az égbolt gyönyörű! 90%-ban felhőtlen, csekély felhőzet csak északkeleten van alul, de most azok nem mozognak. Hőmérséklet: +3 fok. Szélsérend. A Quadrans Muralis csillagkép 40 fok magasan áll a horizont felett. A zenitben a szabadszemes határ 5 magnitúdó legalább. A téli Tejút a Cas, Per, Aur, Gem csillagképekben közepesen látszik. Az Ori már nyugvás előtt, de még van Szíriusz. És a szép égére lobbantak a Quadrantidák! Az első 30 percben (02:09–02:39-ig) 6 rajmeteor jött, ami 12 db/óra, azaz 5 percenként egy. Nem sok, de legalább van valami látnivaló. Az ég továbbra is jó! A második 30 perc (02:39–03:09-ig) alatt 8 rajmeteor jött, ami 16 db/óra, azaz 4 percenként egy. Nem sok ez sem. Gyanús, hogy a maximumon túljutott a Quadrantida-meteorraj és ez már a lejtemet. Jó lenne ezt ellenőrizni és még 2 órát észlelni, a pirkadati. Sajnos fájni kezdtem, fázott a lábfejem és a derekam. A harmadik 30 percben (03:09–03:39-ig) 5 rajmeteort láttam, ami 10 db/óra, azaz 6 percenként egy. Nem nagyon jönnek. A levegő hőmérséklete 2 méter magasban: +1 °C. Talajszinten a fű deresedik. Most már nagyon fáztam, egész testemben. Nem akartam megfázni, így otthagytam a jó eget és bemenekültem a meleg lakásba! A hajnali (02:09–03:39-ig) 90 perc, azaz 1,5 óra alatt láttam 2 sporadikust és 19 Quadrantidát. Ez 13 db/óra, azaz 4,7 percenként jött egy. Sem kora este és hajnalban sem volt meteorzuhatok.

A Quadrantidák fényességstatisztikája: 1 db -2-es, 3 db -1-es, 3 db 0-s, 4 db +1-es, 2-es +2-es, 3 db +3-es, 5 db +4-es. Számítási közepük: 1,52 magnitúdó.”

Szöke Balázs pécsi amatőrcsillagásznak is (majdnem) szerencséje lett január 3-án. „Ma estére vártuk a Quadrantida meteorrajt (ZHR=120). Az égbolt egész nap felhős, fedett volt, néha fel-fel szakadozott, de a sötétedés után teljes borultság érkezett. Gyakran szaladgáltam ki a házból, a Kisrőka-völgyben (Pécsvárad) az égbolt alá, de reménytelen volt. Kezdtém beletörődni, hogy ez az éjszaka a csillagok alatt kimarad.

Aztán este 10 előtt is kinéztem és nem hittem a szememnek! Teljesen kitisztult az ég, és olyan ritka átlátszóságú égboltról „vakított” a Sirius, az Orion és a jól ismert téli látványosságok, hogy percekig csak bámultam! Azonnal kivettem a fényképezőgépet (Canon EOS 6D, 24–105 Canon f/4, 2,8–14 mm Samyang optikák, 3200 ISO, 10–25 s expozíciókkal ment a sorozatfelvétel), és 21:58-kor kattant el az első expozíció, onnan voltam tartósan az ég alatt. Majd kivettem a nemrég vásárolt 20x80-as Bresser ED binokuláromat, amit még sötét égbolt alatt nem volt lehetőségem kipróbálni.

De a cél a Quadrantida-maximum volt, így végül kiültem a nyugágyba a folyamatosan kattogó fényképezőgép mellé. A 120-as ZHR jól hangzik! Alig vártam az átsuhanó fénycsíkokat, az áhított fényes tűzgömböket! Nem így történt. 00:24-ig voltam kinn, de egyetlen darab Quadrantidát nem láttam 2,5 óra alatt. Az összes meteor, amit láttam, az egyetlen árva kis 4 magnitúdós sporadikus volt az Orion alatt.”

Az IMO-hoz viszonylag kevés észlelés futott be, 30 észlelő 746 Quadrantida meteorot jegyzett fel. A maximum ideje 3-án 18:43 és 4-én 01:59 UT közötti platón volt, az előrejelzésnek megfelelően. Viszont a szokásos és a mostanra is várt 120-as ZHR nem teljesült. Csak a harmadát, szám szerint 43 ZHR értékű maximumot mutatott a meteorraj. Hajnalra ugyan felemelkedett a kisugárzási pont, de akkorra a ZHR gyorsan lefelé zuhant, 6 órára már csak 12 értékű volt. A Quadrantidák ennyire alacsony meteorszámra igen ritka!

Keszthelyi Sándor